

Tid. Medens altsaa Forbedringshuusstraffen skulde begrændses paa den ene Side ved 6 Maaneders og paa den anden Side ved 6 Aars Arbejde, og Tugthuusstraffens Maximum skulde være livsvarigt Arbejde, beroer Spørgsmaalet om Tugthuusarbejdsstraffens Minimum væsentlig paa, hvilke Hensyn man vil lade være de bestemmende ved Afgjørelsen af, naar Tugthuus- eller Forbedringshuusarbejdsstraf skal kunne idømmes. Man har hidtil været tilbøjelig til alene at lade dette beroe paa Længden af den Tid, hvori Arbejdsstraffen skulde idømmes, altsaa paa den begaaede Forbrydelses Strafbarhed, saaledes at Reglen skulde være den, at Tugthuusarbejde blev Straffen for den større Forbrydelse, Forbedringshuusarbejde for den mindre, der ikke kvalificerede sig til mange Aars Strafarbejde. Det er imidlertid forekommet Kommissionen, at det vilde være hensigtsmæssigt ved Siden heraf at aabne Afdeling til at tage Hensyn til Forbryderens personlige Individualitet, idet det neppe kan bestrides, at ligesom den tilsigtede gavnlige Virkning af Cellesystemet paa Forbryderen er betinget af, at den Paagjældende er i en yngre, for Indtryk mere modtagelig Alder og ikke en gammel og forhærdet Forbryder, saaledes vilde det ikke være heldigt for selve Forbedringshuusinstitutionen, om gamle og forhærdede Forbrydere, der maaskee flere Gange tidligere have været i Tugthuset, skulde blive indsatte i Forbedringshuset, hvilket jævnlig vilde blive Tilfældet, naar alene Straffetidens Længde skulde være det Afgjørende, da det jo vel kan tænkes, at en saadan gammel Forbryder begaaer en Forbrydelse, hvorfor Strafarbejde i saa Aar er foreskrevet som Straf i Loven. Ligesom man har troet ikke at burde sætte Maximum af Forbedringshuusstraffen altsaa lavt, for ikke at udelukke denne Strafs Anvendelse paa yngre ikke tidligere straffede Forbrydere, om hvis Forbedring man endnu tør gjøre sig Haab, uagtet de have gjort sig skyldige i en stor Forbrydelse, hvorfor Loven foreskriver flereaarig Arbejdsstraf, saaledes har man derfor meent at burde sætte Minimum af Tugthuusstraffen saa lavt ned, at denne Art af Strafarbejde, og ikke nødvendigviis Forbedringshuusarbejde, kan idømmes, hvor Forbryderen vel for den

begaaede Forbrydelse efter Loven kun kvalificerer sig til en mindre lang Tids Arbejdsstraf, men dog ifølge sin hele Personlighed ikke egner sig til at indsættes i Forbedringshuset. Paa den anden Side vilde det neppe være hensigtsmæssigt at ordne det saaledes, at Arbejdsfanger skulde kunne indkomme i Tugthuset paa en ganske kort Tid, og man har ifølge heraf meent at burde foreslaae 2 Aar som Minimum for Tugthuusarbejdsstraffen. Naar iøvrigt saaledes Strafarbejde fra 2 indtil 6 Aar kan være efter Omstændighederne, nemlig naar ikke Andet ubtrykkelig foreskrives i Loven, enten Forbedrings- eller Tugthuusarbejde, synes det rigtigst i Loven, saaledes som foreslaaet i Udkastets § 14, at foreskrive de almindelige Hensyn, som Domstolene skulle tage ved Valget imellem de 2 Straffearbejdsarter. Herved udelukkes selvfølgelig ikke, at Dørligheden — formentlig rigtigst under den højeste Justitsautoritets, det er Justitsministeriets, Kontrol, med dens Villigelse eller efter nærmere af den foreskrevne Regler — naar en Person efter disse almindelige Hensyn er dømt til Forbedringshuusarbejde, der ordentligviis skal udstaaes i Cellesængsel, kan, som ovenfor omhandlet og som foreslaaet i Udkastets § 13, bestemme, at Straffen undtagesviis, paa Grund af særegne Forhold, som et mere personligt Kjendskab til den Paagjældende maatte sætte Dørligheden istand til rettere at vurderes, i det Hele eller for en Deel skal udstaaes ved Arbejde paa Fællesarbejdsstuerne uden Forkortelse i Straffetiden.

Da det, som bemærket, ikke ansees forsvareligt at lade en Fange forblive i Cellesængsel udover en vis Tid, er det formentlig nødvendigt i Loven at optage en Bestemmelse om, hvorledes der, naar Noget ved flere Domme maatte være bleven idømt Forbedringshuusstraffe tilfammentaget i længere Tid end 6 Aar, skal forholdes med den overstydende Deel af den samlede Straffetid, ligesom der ogsaa for det Tilfælde, at Noget uden Afbrydelse skal udstaae flere Forbedringshuusarbejdsstraffe, selv om den samlede Straffetid ikke overstiger 6 Aar, kræves en Regel for, hvorledes Reductionen af Straffetiden skal stee, nemlig af hver enkelt Doms Straffetid for sig eller beregnet efter den samlede Straffetid. For dette sidste